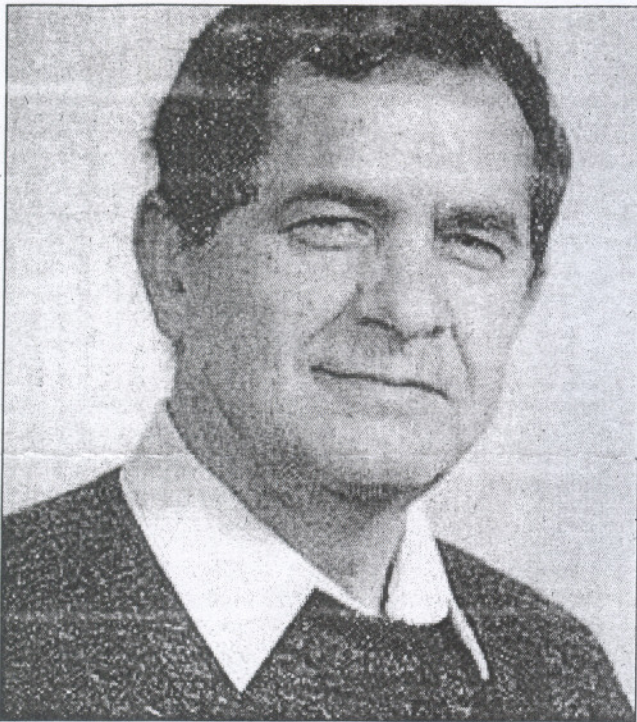

A Magyar Kultúra Napjához kötődő könyvbemutatóon Hódi Éva, a mű társszerzője elmondta, a lexikon valójában kortárs képi és adattár, amelynek adatgyűjtése 2000. decemberében kezdődött, s eredetileg 2002-es lexikonnak szánták, a munka azonban elhúzódt, így az első példányt a Széchényi István Stratégiakutató Intézet csak 2005. decemberében jelentethette meg a tothfalusi Logo Nyomda gondozásában.

A lexikon alapötletéről, felépítéséről, a szerkesztés nehézségeiről Hódi Sándor számolt be:

- Talán nem túlzás, ha azt mondom, ez a munka mérföldkő a vajdasági magyarság életében. A vajdasági magyarság értelmisége állandóan arról cikkezik, hogy mi az esélyünk a jövőt illetően, milyen gondjaink, bajaink vannak. Mídig valamiféle szomorú kép alakul ki, mert úgy gondoljuk, sok mindenben szegények vagyunk. Közben a világ változik, és a helyzet nem olyan szomorú és lesújtó, mint amilyennek véljük. Úgy tűnik, a jövőben annak van oka bizakodásra, aki a legnagyobb szellemi kapacitással, tudástőkével rendelkezik. A világ leggazdagabb emberei is eszüknek, tudásuknak és ötleteiknek köszönhetik, hogy azok lettek, akik. Az a nemzet, az a nemzet, fog az elkövetkezőekben labdába rúgni, amely felhalmoz annyi intellektuális kapacitást, hogy megtalálja a boldogulását egyre bonyolultabbá

A közösségvállalás a legfontosabb

Múlt pénteken az adai Városháza dísztermében bemutatták HÓDI ÉVA és HÓDI SÁNDOR *Kicsoda 2004* című közéleti lexikonját. A kiadvány hiánypótló mű, mivel az első erdélyi és kárpátaljai *Kicsoda* már évekkel ezelőtt megjelent, sőt, Szlovákiában már a 2005-ös lexikon is elkészült.

váló világunkban. Nekünk Szibéria nagyságú területünk, ércünk, kincsünk, pénzünk, bankunk nincsen, van viszont valamink, amelynek nem vagyunk tudatában, ez pedig az szellemi tőke. A Széchényi István Stratégiakutató Intézetet azért hoztuk létre, bár tudtuk, nagy fába vágtuk a fejszénket, hogy felmérjük, milyen esélyekkel, lehetőségekkel rendelkezünk. Én magam sem tudtam, hogy ezen a téren milyen gazdagok vagyunk, minden okunk megvan a bizakodásra.

Eredetileg ezer adatlapot küldtünk szét ismert és közismert személyeknek, tudósoknak, intézményvezetőknek, szerkesztőségeknek, egyesületeknek. Nagyon nehéz volt elhitetnünk, hogy el fog készülni a lexikon, és az a lemaradás, amely egy évtizede jellemez minket az erdélyiekkel, a felvidékiekkel és az anyaországgal szemben, behozható, le-

küzdhető. Nagyon sok biztatás, levél, telefon és szaladgálás után azért összejött hatszázvalahány olyan szócikk, amely egységes szerkesztési elvek alapján bemutatja nekünk mindazokat, akik számunkra a szellemi tőkét jelentik. Van ennek a kötetnek különlegessége is: nem olyan szerkesztési elvekkel épül fel, mint egy hagyományos, szokásos *Kicsoda*. Az életmű, a munka, a teljesítmény nálunk is fontos, de annál fontosabb az a szívós helytállás, az a rendületlen, hihetetlen kitartás, amellyel a szórványban élő magyarság képviselői tartják a lelket szomszédaikban, ismerőseikben. Úgy gondoltuk, ezek az emberek, akik nem anynyira ismertek, megérdemlik, hogy a közösségük odafigyeljen rájuk, mert megmaradásunk szempontjából helytállásuk, közösségi szerepvállalásuk legalább olyan fontos, mint egy igazgatói vagy tanszékezetési poszt. Vannak a lexikonban olyanok is, akik itt születtek, itt éltek, most azonban külföldön vannak, de ide kötődnek. Fontos kritérium volt a közösségvállalás, és ilyen

értelemben új üzenete is van a könyvnek. Szerintünk nem elég az egyéni ambíció, az indíttatás, az is fontos, hogy a közösségnek van-e olyan értelmiségi és szellemi rétege, amely felelősséget érez iránta. Ilyen szempontból jól képzett emberekkel rendelkezünk, olyanokkal, akik az elmúlt tíz évben, amikor háborúk sújtottak bennünket, hitet és reményt adtak.

Az adatlap kérdéseire adott válaszok ellenőrzésére nem volt alkalmunk. Aki több adatot szolgáltatott magáról, arról több jelent meg, aki kevesebbet, arról kevesebb. Az a tervünk, hogy két évente új kötetet jelentessünk meg, mert máris sok olyan értékes emberről tudunk, akik saját hibákon kívül kimaradtak a lexikonból, habár itt lenne a helyük. Ez a kiadvány nem kilencvenkilenc éves, elaggott vénemberek breviáriuma, hanem maga az élet: a lexikonban szereplők fele nő, egyharmada fiatal, mert azoknak a fiataloknak, akikben ott van a közösségvállalás igénye, bizalmat előlegeztünk. Ez egy vizuális kor, szeretjük látni annak az arcát, akiről szó van, ezért arra gondoltunk, hogy legyen képtár, arcképcsarnok is a lexikonban. Fontosnak tartottuk az elérhető adatokat, az e-mailt, a telefonszámot, a fax-számot is közölni, és már jönnek a visszajelzések, hogy ennek köszönhetően hihetetlenül kitágult a világ, könnyebben felvehetjük a kapcsolatot egymással.

Az a szándékunk, hogy másfél éven belül megjelenjen a következő kötet közel ezer szócikkkel.

Krizsán Mónika

